

# РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. Плевен, 25.03.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,** в  
публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта  
година в следния състав:

Председател: Светослава М. Цонева

при участието на секретаря Д.А В. ТОДОРОВА  
като разгледа докладваното от Светослава М. Цонева Административно  
наказателно дело № 20244430200223 по описа за 2024 година

### **ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА чл. 59 от ЗАНН.**

Обжалвано е наказателно постановление № 35-0002523 от 16.01.2024 година на \*\*\*, с което на основание чл. 96 Г ал. 1 пр. 2 от Закона за автомобилните превози на \*\*\*, със седалище и адрес на управление \*\*\*, Булстат: \*\*\*\*\*, представлявано от М. А. Я. от същия град, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева за извършено административно нарушение по чл. 7 а ал. 2, пр. 3 от Закона за автомобилните превози.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ редовно призован се представлява в съдебно заседание от адвокат И. Р. С., АК - Враца. Последният навежда доводи както за материална, така и за процесуална незаконосъобразност на наказателното постановление, което не съдържа данни нито за времето, нито за мястото на извършване на конкретно нарушение по Закона за автомобилните превози. Моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление изцяло. Моли съда да присъди в полза на доверителя му и направените по делото разноски.

ОТВЕТНИКЪТ - редовно призован , не се представлява в съдебно заседание. В писмено становище оспорва така депозираната жалба. В случай,

че жалбата бъде уважена моли съда да съобрази размера на претендираните от жалбоподателя разноски с Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

СЪДЪТ, като съобрази събраните по делото доказателства - поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид изложеното в жалбата и становището на жалбоподателят, намира за установено следното:

ЖАЛБАТА е подадена в рамките на преклузивният срок по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН, в този смисъл се явява ДОПУСТИМА и следва да бъде разгледана.

По ОСНОВАТЕЛНОСТТА на жалбата съдът съобрази следното:

Наказателното постановление е издадено от компетентен по степен, място и материя орган. Видно от приложената към доказателствата по делото в заверено ксерокопие Заповед № РД-08-30 от 24.01.2020 година на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията е, че Директорите на РД „АА“ са овластени да издават наказателни постановления за извършени нарушения по Закона за автомобилните превози.

На 14.12.2023 година в град Плевен служители на РД „АА“ Плевен извършили комплексна проверка на \*\*\*, със седалище и адрес на управление \*\*\*, Булстат: \*\*\*\*\*, представлявано от М. А. Я. от същия град. В хода на същата било установено, че дружеството притежава лиценз на Общността № 18284 за извършване превоз на товари. Въз основа извлечение от Информационната система на ИА „АА“ в РД „АА“ Плевен, на дружеството бил съставен Акт за установяване на административно нарушение, а именно: „Превозвачът е допуснал осъществяване на превоз на товари с И.Д.И. с ЕГН \*\*\*\*\*, който не отговаря на изискванията за психологическа годност по смисъла на Наредбата по чл. 152 ал. 1 т. 2 ЗДвП“. Нарушението било квалифицирано като такова по чл. 7 а ал. 2 пр. 3 от ЗАП. Актът бил съставен в присъствието на представляващия дружеството и връчен му срещу подпис.

Впоследствие е издадено и атакуваното наказателно постановление, което санкционира \*\*\*, със седалище и адрес на управление \*\*\*, Булстат: \*\*\*\*\*, представлявано от М. А. Я. от същия град с имуществена санкция в размер на 3000 лева за извършено нарушение по чл. 7 а ал. 2 пр. 3 от ЗАП.

Горната фактическа обстановка се установява от приложените в хода на въззивното производство писмени доказателства, а именно: наказателно постановление № 35-0002523 от 16.01.2024 година на \*\*\*; оригинал на акт за

установяване на административно нарушение № 334658 от 14.12.2023 година на инспектор при РДАА - Плевен; копие от справка в регистър на психологическите изследвания на водачите за явяванията на психологическо изследване на името на И.Д.И.; копие от удостоверение за психологическа годност № 865808 на името на И.Д.И.; Заповед № РД-08-30 от 24.01.2020 година на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

В подкрепа на изложените по горе факти са и показанията на свидетелите Д. К. и Б. С., изслушани непосредствено в съдебно заседание.

При така приетото за установено от фактическа страна съдът намери депозираната жалба за основателна по следните съображения:

Предмет на преценка в настоящото съдебно производство е както материалната законосъобразност на издаденото наказателно постановление, така и съответствието му с процесуалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН както в акта за установяване на административно нарушение, така и в последвалото го наказателно постановление следва да бъде направено описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено.

Разпоредбата на чл. 57 ЗАНН съдържа подробно изброяване на реквизитите, които следва да съдържа всяко наказателно постановление. В т. 5 на същата разпоредба е посочена като задължителен реквизит, описание на нарушението, датата и мястото на извършване на конкретното деяние, осъществяващо признаците на административно нарушение по конкретният специален закон. Прецизното посочване на горните обстоятелства е от важно значение при преценката на органа пред който санкционният акт се обжалва дали към същият момент не са изтекли срокове, които изключват реализирането на административно наказателна отговорност за посоченото физическо или юридическо лице, както и дали са налице признаците на местната подсъдност, посочени в разпоредбите на ЗАНН и не на последно място дали е гарантирано правото на защита на конкретния субект на административнонаказателна отговорност да узнае в какво всъщност е обвинен.

Видно от приложените по делото като част от административно наказателната преписка по делото наказателно постановление № 35-0002523

от 16.01.2024 година на \*\*\*; оригинал на акт за установяване на административно нарушение № 334658 от 14.12.2023 година на инспектор при РДАА – Плевен е, че същите имат в своята обстоятелствена част идентично словесно съдържание. Нито акта за нарушение, нито наказателното постановление обаче съдържат описание на вмененото нарушение, кога и къде е извършено, липсва каквото и да е описание на обстоятелствата, при които е извършено. Констатациите на проверяващите инспектори, обективирани в АУАН от 14.12.2023 година се основават на извлечение от Информационната система на ИА „АА“, не са присъствали нито на извършеното нарушение, нито на установяването му, както повелява разпоредбата на чл. 40 ал. 1 ЗАНН. По делото липсват доказателства конкретно нарушение по Закона за автомобилните превози да е било установено само въз основа на писмени документи, за да намери своето приложение и разпоредбата на чл. 40 ал. 4 ЗАНН.

Не на последно място, съгласно разпоредбата на чл. 57 ал. 2 ЗАНН наказателното постановление се подписва от длъжностното лице, което го е издало. Видно от представеното по делото в оригинал наказателно постановление № 35-0002523 от 16.01.2024 година на И. Д. Директор на РДАА – Плевен/ стр. 5 от материалите по НАХД № 223/2024 година по описа на РС – Плевен/, същото не съдържа подпис на длъжностното лице И.Д. Директор на РД „АА“ Плевен. , което го е издало.

При така изложените правни и фактически съображения съдът намери, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно и необосновано, тъй като е издадено в разрез с установените процесуални правила. Спазването на същите е своеобразна гаранция за осигуряване правото на защита на всеки субект на административнонаказателна отговорност, който има право да узнае в какво всъщност е обвинен. Съдът приема, че административно наказващия орган е допуснал особено съществени нарушения, довели до нарушения на императивни разпоредби на ЗАНН, наличието на тези нарушения обуславя отмяна на атакуваното постановление. При това положение не следва да се изследва въпроса дали е или не извършено от страна на санкционираното дружество административно нарушение на сочените законови разпоредби по ЗАП поради недопустимостта да се правят правни изводи в тази насока при

наличието на изначална порочност в действията на наказващият орган.

По така направеното искане за присъждане на разноски, съдът съобрази следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63 Д от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или откажа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Видно от приложеното към материалите по делото адвокатско пълномощно е, че на адвокат И. Р. С., АК Враца е заплатено възнаграждение за оказаната на жалбоподателя правна помощ в размер на 600 лева. Горната сума следва да бъде присъдена изцяло, доколкото същата е малко над предвидения минимален размер. Уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение е съответно на действителната правна и фактическа сложност на делото. Заплатеното адвокатско възнаграждение, представляващо направени разходи от страна на жалбоподателя във връзка с разглеждането на НАХД № 223/2024 година по описа на РС - Плевен в размер на 600 лева следва да бъдат възложени в тежест на ответника по жалбата.

Поради изложеното и на основание чл. 63 Д ал. 1 от ЗАНН съдът намира, че \*\*\*, представлявана от \*\*\* В.И.С. следва да бъде осъдена да заплати на \*\*\*, със седалище и адрес на управление \*\*\*, Булстат: \*\*\*\*\*, представлявано от М. А. Я. от същия град сумата от 600 лева, представляваща направените по НАХД № 223/2024 година по описа на РС - Плевен разноски за възнаграждение на адвокат И. Р. С., АК Враца.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.2 т. 1 ЗАНН, съдът

## **РЕШИ:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 35-0002523 от 16.01.2024 година на \*\*\*, с което на основание чл. 96 Г ал. 1 пр. 2 от Закона за автомобилните превози на \*\*\*, със седалище и адрес на управление \*\*\*, Булстат: \*\*\*\*\*, представлявано от М. А. Я. от същия град, е наложено

административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева за извършено административно нарушение по чл. 7 а ал. 2, пр. 3 от Закона за автомобилните превози.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 63 Д ал. 1 от ЗАНН ОСЪЖДА \*\*\*, представлявана от \*\*\* В.И.С. ДА ЗАПЛАТИ на \*\*\*, със седалище и адрес на управление \*\*\*, Булстат: \*\*\*\*\*, представлявано от М. А. Я. от същия град сумата от 600 лева, представляваща направените по НАХД № 223/2024 година по описа на РС - Плевен разноски за възнаграждение на адвокат И. Р. С., АК Враца.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред ПлОС.

Съдия при Районен съд – Плевен: \_\_\_\_\_